

Resolució 32/2017, de 8 de febrer

Número d'expedient de la reclamació: 384/2016.

Administració reclamada: Administració de la Generalitat. Direcció General de la Policia.

Informació reclamada: Accés a les pròpies dades personals del sol·licitant incorporades en un fitxer policial de la DGP i caràcter incomplet d'aquelles.

Sentit de la resolució: Inadmissió.

Resum: La reclamació ha de ser inadmesa perquè la GAIP no és competent per tramitar-la. La reclamació té el seu origen en una sol·licitud on es demana exclusivament l'accés a les dades de caràcter personal del propi sol·licitant que consten en un fitxer policial de la DGP, i en aquests casos resulta d'aplicació la regulació dels drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició (drets ARCO) continguda en la normativa de protecció de dades personals, normativa que atribueix la competència per conèixer de les eventuais reclamacions que es puguin presentar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. En aquest cas, abans de presentar la reclamació davant l'APDCAT caldria sol·licitar la rectificació de les dades a la DGP.

Paraules clau: Generalitat. Drets ARCO. Dades de caràcter personal. Autoritat Catalana de Protecció de Dades. Inadmissió.

Ponent: Oriol Mir Puigpelat.

Antecedents

1. El 2 de novembre de 2016 té entrada a la GAIP la Reclamació 384/2016, presentada contra la Direcció General de la Policia (DGP) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud que s'indica a l'antecedent següent.
2. El 24 d'agost de 2016, la persona reclamant presenta una sol·licitud d'accés a les seves dades de caràcter personal contingudes en el fitxer "Sistema d'informació de la policia de la Generalitat de persones físiques (SIP PF)" gestionat per la DGP. La sol·licitud s'adreça a la Divisió de Sistemes d'Informació Policial de la DGP (núm. d'entrada 0261/6505/2016).
3. El 13 de setembre de 2016, el cap de la Divisió de Sistemes d'Informació Policial de la DGP dicta resolució per la qual estima l'esmentada sol·licitud i relaciona totes les dades del sol·licitant que consten en l'esmentat fitxer.
4. El 2 de novembre de 2016, com s'ha dit, té entrada a la GAIP la reclamació de la persona reclamant, que aquesta havia registrat el 26 d'octubre de 2016 en una oficina del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat. La reclamació va adreçada clarament a la GAIP, ja que es formalitza mitjançant el formulari de reclamació d'aquesta Comissió. La

reclamació es presenta perquè, segons la persona reclamant, la informació que se li ha lliurat no és completa. Segons ella, faltaria incloure en el fitxer policial en qüestió dues diligències policials que aporta la pròpia persona reclamant. La primera, és una diligència de detenció de la persona reclamant per la suposada comissió d'un delictes, i la segona és una diligència d'uns anys posteriors en què consta com a víctima d'un altre delictes. A la reclamació no es demana seguir el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG).

5. El 8 de novembre de 2016, la GAIP confirma a la persona reclamant la recepció de la reclamació. Aquell mateix dia, la GAIP comunica la presentació de la reclamació a la DGP i li demana l'expedient, així com un informe jurídic sobre la reclamació presentada.
6. El 22 de novembre de 2016 la DGP tramet l'esmentat informe a la GAIP, on considera que aquesta Comissió no és competent per conèixer de la reclamació, atès que té per objecte una sol·licitud en la qual es demana exclusivament l'accés a les dades de caràcter personal del propi sol·licitant que consten en un fitxer de la DGP, i en aquests casos resulta d'aplicació la normativa de protecció de dades personals (per remissió expressa de l'article 24.3 LTAIPBG), normativa que atribueix la competència per conèixer de les eventuais reclamacions que es puguin presentar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT).
7. El 23 de desembre de 2016, la GAIP acorda l'ampliació del termini de resolució de la reclamació, a l'empara de l'article 23 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), i així ho notifica a les parts.

Fonaments jurídics

1. Inadmissibilitat de la reclamació per manca de competència de la GAIP per tramitar-la

La reclamació ha de ser inadmesa perquè, com bé assenyala la DGP en el seu informe (anteriorment 6), la GAIP no és competent per tramitar-la. La reclamació té el seu origen en una sol·licitud d'accés a les pròpies dades personals del sol·licitant incorporades en un fitxer policial de la DGP, i segons l'article 24.3 LTAIPBG "les sol·licituds d'accés a la informació pública que es refereixin només a dades personals del sol·licitant s'han de resoldre d'acord amb la regulació del dret d'accés que estableix la legislació de protecció de dades de caràcter personal".

Aquesta és la regulació dels drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició (també coneguts amb l'acrònim ARCO) continguda en els articles 15 a 19 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD) i els articles 23 a 36 del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de l'LOPD (RLOPD). Aquests drets tenen per finalitat possibilitar que les persones físiques puguin conèixer en tot moment quines dades personals seves tenen en el seu poder altres subjectes, ja siguin públics o privats, comprovar

que aquestes dades siguin correctes i completes, controlar l'ús que en facin i que aquest ús s'ajusti a les previsions de l'LOPD, i exigir-ne la supressió en els casos en què aquesta resulta admissible.

En particular, el dret d'accés de l'LOPD es defineix com "el dret de l'afectat a obtenir informació sobre si les seves pròpies dades de caràcter personal estan sent objecte de tractament, la finalitat del tractament que, si s'escau, s'estigui realitzant, així com la informació disponible sobre l'origen de les dades esmentades i les comunicacions realitzades o previstes d'aquestes" (article 27.1 RLOPD). Aquest mateix precepte assenyala que, "en virtut del dret d'accés, l'afectat pot obtenir del responsable del tractament informació relativa a dades concretes, a dades incloses en un determinat fitxer, o a totes les seves dades sotmeses a tractament" (apartat 2), i precisa que "el dret d'accés és independent del que atorguen als afectats les lleis especials i en particular la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú" (apartat 3). La referència a aquesta darrera llei s'ha d'entendre feta, en l'actualitat, a l'LPAC, que reconeix el dret d'accés dels interessats a l'expedient en el seu article 53.1.a i el dret general d'accés dels ciutadans a la informació pública en el seu article 13.d, remetent a la Llei bàsica estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

L'article 18 LOPD estableix expressament que els afectats poden reclamar davant l'Agència Espanyola de Protecció de Dades o l'organisme autonòmic equivalent quan considerin vulnerats llurs drets ARCO: "L'interessat al qual es denegui, totalment o parcialment, l'exercici dels drets d'oposició, accés, rectificació o cancel·lació, ho pot posar en coneixement de l'Agència de Protecció de Dades o, si s'escau, de l'organisme competent de cada comunitat autònoma, que s'ha d'assegurar de la procedència o la improcedència de la denegació" (apartat 2). Aquest organisme és, a Catalunya, pel que fa als fitxers de titularitat de les diverses administracions catalanes, l'APDCAT. Així ho preveuen expressament els articles 5.b i 16 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'APDCAT.

La reclamació, per tant, no s'hauria hagut de presentar davant la GAIP, sinó davant l'APDCAT. De fet, abans de presentar-la caldria que la persona reclamant s'adreces a la DGP per tal d'exercir el dret de rectificació que li reconeixen els articles 16 LOPD i 31 i sq. RLOPD. Efectivament, la reclamació presentada no demana, en realitat, que se li concedeixi un accés que prèviament se li ha denegat, sinó que es completi la informació que consta en el fitxer de la DGP, i que la persona reclamant ha pogut conèixer gràcies a l'accés que aquesta li ha donat. Segons l'article 31.1 RLOPD, "el dret de rectificació és el dret de l'afectat per tal que es modifiquin les dades que siguin inexactes o incompletes". Tal com estableix l'article 32.1 RLOPD, la sol·licitud de rectificació s'ha d'adreçar al responsable del fitxer (en aquest cas, la DGP), "ha d'indicar a quines dades es refereix i la correcció que s'ha de fer, i ha d'anar acompanyada de la documentació justificativa del que se sol·licita" (que és el que es fa a la reclamació que té per objecte aquesta resolució). L'article 32.2 RLOPD continua assenyalant que "el responsable del fitxer ha de resoldre sobre la sol·licitud de rectificació o cancel·lació en el termini màxim de deu dies a comptar de la recepció de la sol·licitud. Transcorregut el termini sense que de forma expressa es respongui a la petició, l'interessat pot interposar la

reclamació que preveu l'article 18 [LOPD]". La persona reclamant, per tant, si vol que es completi la informació sobre la seva persona que consta en l'esmentat fitxer policial de la DGP, ho ha de sol·licitar en els termes exposats a la pròpia DGP i, si aquesta no l'atén en el termini indicat, podrà presentar reclamació davant l'APDCAT, que és la competent per controlar el respecte dels drets ARCO i, en particular, del dret de rectificació reconegut per l'LOPD.

2. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 8 de febrer de 2017, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 384/2016.
2. Disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 8 de febrer de 2017

Elisabet Samarra i Gallego
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.